

இனிமையான குழந்தைகளை! தம்மைவிட பெரியவர்களுக்கு மரியாதை கொடுப்பதும் தெய்வீக குணம் ஆகும். யார் புத்திசாலியாக நன்றாகப் புரிய வைக்கிறார்களோ, அவர்களைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

கேள்வி: சத்யுகத்தில் பக்தியின் எந்த பழக்க வழக்கங்களும் இருப்பதில்லை - ஏன்?

பதில்: ஏனென்றால் ஞானக்கடல் தந்தை ஞானம் கொடுத்து சத்கதியில் அனுப்பி வைக்கிறார். பக்தியின் பலன் கிடைத்து விடுகிறது. ஞானம் கிடைப்பதன் மூலம் பக்தியுடன் விவாகரத்து போன்று ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஞானத்தின் பலன் இருக்கும் சமயத்தில் பக்தி, தவம், தான, புண்ணியங்களின் அவசியம்தான் என்ன ! அங்கே (சத்யுகத்தில்) இப்படிப்பட்ட எந்த பழக்கமும் இருக்க முடியாது.

ஓம் சாந்தி. பதீத பாவனர் சிவ பகவானுடைய மஹா வாக்கியங்கள். இப்போது தந்தை வந்து குழந்தைகளுக்கு ஞானத்தைக் கூறுகிறார். நான் இங்கே வரும் போது தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்குவதற்காக ஞானத்தைக் கூறுகிறேன். வேறு யாரும் இந்த ஞானத்தைக் கற்றுக் கொடுக்க முடியாது. அவர்கள் பக்தியைத்தான் கற்றுக்கொடுக்கின்றனர். ஞானத்தை குழந்தைகளாகிய நீங்கள்தான் கற்கிறீர்கள். நீங்கள் தம்மை பிரம்மாகுமார்-குமாரிகள் என்று புரிந்து கொள்கிறீர்கள். தில்வாடா கோவில் உங்கள் எதிரில் உள்ளது. அங்கும் கூட இராஜ யோகத்தின் தபஸ்யாவில் அமர்ந்துள்ளனர். ஜகதம்பாவும் உள்ளார், பிரஜாபிதாவும் உள்ளார். கன்யாகுமாரி, அதர்குமாரியும் உள்ளனர். தந்தை இராஜயோகம் கற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். மேலே ராஜ்ஜியத்தின் சிற்பங்களும் உள்ளன. தந்தை பக்தி ஏதும் கற்றுக் கொடுக்கவில்லை. யார் கற்றுக் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றாரோ அவரைத்தான் பக்தி செய்கின்றனர். ஆனால் யார் இராஜயோகம் கற்றுக் கொடுத்து ராஜ்ஜியத்தை ஸ்தாபனை செய்து சென்றார் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. பக்தியும் ஞானமும் வேறு வேறானது என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்போது அறிவீர்கள். ஞானத்தைக் கூறுபவர் ஒருவர்தான். வேறு யாரும் ஞானத்தைக் கூற முடியாது. ஞானக்கடல் ஒருவர்தான் ஆவார். அவர்தான் வந்து ஞானத்தின் மூலம் தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையானவர் ஆக்குகின்றார். வேறு எந்த சத்சங்கத்திலும் யாரும் ஞானத்தைக் கற்றுக் கொடுக்க முடியாது. தன்னைத் தான் ஸ்ரீ ஸ்ரீ 108 ஜகத்குரு, பகவான் என்றும் கூறுகின்றனர். ஆனால் அனைவருக்கும் பரம பிதா, ஞானக்கடல் என்று யாரும் தன்னை கூறிக்கொள்வதில்லை. அவர்களை யாரும் பரமபிதா என்று கூறுவதே இல்லை. பரமபிதா பதீத பாவனர் என்று தெரிந்துள்ளனர். இந்த விஷயங்களை நல்ல விதமாக புத்தியில் வைக்க வேண்டும். மனிதர்கள், இந்த பிரம்மாகுமாரிகள் பக்தியை விட்டு விடுகின்றனர் என்று கூறுகின்றனர். ஞானம் கிடைத்து விடும் போது பக்தியை விட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். பக்தியில் செல்லும்போது நாம் ஞானத்திற்கு விவாகரத்து கொடுக்கிறோம் என்பதல்ல. அவர்கள் தாமாகவே இராவண ராஜ்ஜியத்தில் வந்து விடுகின்றனர். இப்போது பாபா நமக்கு இராஜயோகம் கற்றுக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று உங்களுக்குப் புரிந்துள்ளது. ராஜயோகத்தினுடையது ஞானம் ஆகும். இதற்கு பக்தி என்று கூறுவதில்லை. பகவான் ஞானக்கடலாக உள்ளார். அவர் ஒரு போதும் பக்தியைக் கற்றுக் கொடுப்பதில்லை. பக்தியின் பலன்தான் ஞானமாகும். ஞானத்தின் மூலம் சத்கதி ஏற்படுகிறது. கலியுகத்தின் கடைசியில் அனைவரும் துக்கம் நிறைந்தவர்களாக உள்ளனர். ஆகையால் இந்த பழைய உலகம் துக்கதாமம் என்று கூறப்படுகிறது. இந்த விஷயங்களை இப்போது நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். பக்தியின் பலனைக்கொடுக்க அதாவது சத்கதியை வழங்க தந்தை வந்துள்ளார் என்று நீங்கள் அறிவீர்கள். இராஜயோகத்தைக் கற்றுக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இது பழைய உலகம், இதன் வினாசம் ஏற்பட வேண்டும். நமக்கு புதிய உலகத்தில் ராஜ்ஜியம் தேவை. இது இராஜயோகத்தின் ஞானம் ஆகும். ஞானத்தைக் கற்றுக்கொடுக்கக் கூடியவர் ஒரே ஒரு பரமபிதா பரமாத்மா சிவன் ஆவார். அவரைத்தான் ஞானக்கடல் என்று சொல்லப்படுகிறது, கிருஷ்ணரை அப்படி சொல்வதில்லை. கிருஷ்ணரின் மகிமை தனிப்பட்டதாகும். கண்டிப்பாக முந்தைய பிறவியில் கிருஷ்ணர் அப்படிப்பட்ட காரியம் செய்ததால்தான் இளவரசன் ஆகி இருக்கிறார்.

நாம் இராஜயோகத்தின் ஞானத்தை அடைந்து புதிய உலகத்தில் சொர்க்கத்தின் இளவரசன்-இளவரசியாக ஆவோம் என்று இப்போது நீங்கள் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். சொர்க்கத்தை சத்கதி என்றும் நரகத்தை துர்கதி என்றும் சொல்லப்படுகிறது. நாம் நமக்காக ராஜ்ஜியத்தை ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். மற்றபடி யார் இந்த ஞானத்தை எடுப்பதில்லையோ அவர்கள் தூய்மையாக மாட்டார்கள், ஆக ராஜ்ஜியத்தில் வர முடியாது. ஏனெனில் சத்யுகத்தில் மிகச் சிலரே இருப்பார்கள். கலியுகத்தின் கடைசியில் இருக்கக்கூடிய அனைத்து மனிதர்களும் கண்டிப்பாக முக்திதாமத்தில் இருப்பார்கள். அவர்கள் மறைந்து போய் விடுவதில்லை, அனைவரும் வீட்டுக்குச் சென்று விடுகின்றனர். இப்போது

84 பிறவிகளின் சக்கரம் முடிகிறது, நாடகம் முடிவடைகிறது என்று குழந்தைகளுக்கு இப்போது வீட்டின் நினைவு இருக்கிறது. பல தடவை சக்கரத்தைச் சுற்றி இருக்கிறோம். இதை பிராமண குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். பிராமணர்கள் உருவாகிக் கொண்டே போகிறார்கள். 16108 மாலை கூட இருக்கிறது. சத்யுகத்தில் நிறைய பேர் இருக்க மாட்டார்கள். சத்யுகத்தின் மாதிரி கூட காட்டுகின்றார்கள் அல்லவா! பெரிய பொருளினுடைய மாதிரி (மாடல்) சிறியதாக இருக்கிறது. தங்கத்தின் துவாரகையைக் கூட காட்டுகின்றார்கள். துவாரகையில் கிருஷ்ணரின் ராஜ்ஜியம் இருந்ததாகச் சொல்லப் படுகிறது. இப்போது அவரை துவாரகையில் இருப்பதாகச் சொல்வார்களா? அல்லது தில்லியில் இருப்பதாகச் சொல்வார்களா? யமுனை நதிக்கரையோரம் இங்கே தில்லியில் தான் இருக்கிறது. அங்கேயோ கடல் இருக்கிறது. யமுனை நதிக்கரைதான் தலை நகராக இருந்தது என்று குழந்தைகள் புரிந்து கொள்கிறார்கள். துவாரகாபுரி தலை நகரம் அல்ல. தில்லி புகழ் பெற்றதாகும், யமுனை நதியும் அங்கே தேவை. யமுனைக்கு மகிமை இருக்கிறது. தேவதைகளின் இடமாக (பரிஸ்தானாக) தில்லியைத்தான் சொல்லப் படுகிறது. பெரிய சிம்மாசனம் தில்லி ஆகும். பக்தி மார்க்கம் முடிந்து ஞான மார்க்கம் ஏற்படுகிறது என்று இப்போது குழந்தைகள் புரிந்து கொள்கிறார்கள். இந்த தெய்வீக ராஜ்ஜியம் ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. பாபா சொல்கிறார் - யார் யார் எவ்வளவு தேர்ச்சி அடைவார்கள் என்று போகப்போக உங்களுக்கு அனைத்தும் தெரிய வரும், பள்ளியில் கூட இன்னார் இந்த நம்பரில் தேர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார் என்பது தெரிய வருகிறது. பிறகு அடுத்த வகுப்பிற்குச் செல்கிறார்கள். யார் யார் தேர்ச்சி அடைகிறார்கள், யார் மாறிச் செல்கிறார்கள் என்று கடைசி நேரத்தில் அதிகமாகத் தெரிய வரும். இது பெரிய வகுப்பு அல்லவா! இது எல்லையற்ற வகுப்பாகும். சென்டர்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகும். சிலர் ஏழு நாள் வகுப்பை நன்றாகக் கேட்பார்கள். ஓரிரண்டு நாளுக்கான வகுப்புகள் கூட குறைந்ததல்ல. கலியுகத்தின் அழிவு முன்னால் நிற்கிறது என்று பார்க்கிறார்கள், ஆக இப்போது சதோ பிரதானம் ஆக வேண்டும். புத்தியை என்னோடு செலுத்துங்கள், அப்போது சதோபிரதானம் ஆகி விடுவீர்கள், தூய்மையான உலகத்தில் வருவீர்கள் என்று பாபா சொல்லி இருக்கிறார். பாகத்தைக் கண்டிப்பாக நடித்துத்தான் தீர வேண்டும். நாடகத்தில் கலப்பதற்கு முன்பு பாகம் நடிக்கப்பட்டு விட்டது. பாரதவாசிகள்தான் ராஜ்ஜியம் செய்திருந்தனர். பிறகு வளர்ச்சி அடைந்தனர். மரம் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. பாரத வாசிகள் தேவி தேவதா தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆவர். ஆனால் தூய்மை இல்லாத காரணத்தால் தூய்மையான தேவதைகளைப் பூஜிக்கின்றனர். கிறிஸ்தவ மக்கள் கிறிஸ்துவைப் பூஜிப்பது போலாகும். ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மம் சத்யுகத்தில் இருக்கிறது. சத்யுகத்தின் ஸ்தாபனை செய்யக்கூடியவர் தந்தை ஆவார். சத்யுகத்தில் இந்த தேவதைகளின் ராஜ்ஜியம் இருந்தது. ஆக கண்டிப்பாக முந்தைய பிறவியில் இவர்கள் முயற்சி செய்திருக்க வேண்டும். கண்டிப்பாக சங்கம யுகத்தில் தான் முயற்சி செய்திருப்பார்கள். அப்போதுதான் பழைய உலகம் மாறி புதிய உலகம் ஆகிறது. கலியுகம் மாறி சத்யுகம் வர வேண்டும் என்றால் கலியுகத்தில் தூய்மையற்றவர்களாக இருப்பார்கள். பாபா புரிய வைத்திருக்கிறார் - இந்த லட்சுமி நாராயணருடைய படங்களை உருவாக்கும் போது அல்லது புத்தகங்களை அச்சிடும்போது, இவர்கள் இந்த சகஜ இராஜ யோகத்தின் ஞானத்தினால் முந்தைய பிறவியில் இந்த முயற்சியைச் செய்தார்கள் என்று எழுத வேண்டும். வெறும் ராஜா ராணி மட்டும் உருவாவதில்லை. பிரஜைகள் கூட உருவாகிறார்கள் அல்லவா! அஞ்ஞானத்தில் மனிதர்களுக்கு எதுவுமே தெரிவதில்லை. வெறும் பூஜை செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பூஜை செய்யும்போது வெறுமனே லட்சுமி நாராயணரைத்தான் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறார்களே தவிர ஞானம் எதுவுமில்லை என்று இப்போது நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். பகவான் கலியுகத்தின் கடைசியில்தான் வருவார். இப்போது எங்கிருந்து வருவார்! கலியுகத்தின் கடைசி என்று ஏன் சொல்கிறார்கள் என்பதைக்கூடப் புரிந்து கொள்வதில்லை. அவர்கள் கிருஷ்ணரை துவாபர யுகத்திற்குக் கொண்டு சென்று விட்டார்கள். மனிதர்கள் ஒன்றும் புரிந்து கொள்ளாமல் வாயில் என்ன வருகிறதோ அதை கூறி விடுகிறார்கள். ஆகையால்தான் பாபா சொல்கிறார் - நீங்கள் முற்றிலும் ஒன்றும் புரியாதவர்களாக ஆகி விட்டீர்கள். பாபாவை சர்வவியாபி என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். பக்தி வெளித்தோற்றத்திற்கு மிகவும் அழகாகத் தென்படுகிறது. பக்தியின் ஜொலிப்பு அதிகமாக உள்ளது. உங்களிடம் எதுவுமில்லை. நீங்கள் எந்த சத்சங்கம் போன்றவற்றிற்குச் சென்றாலும் கண்டிப்பாக சத்தம் இருக்கும், பாடல் பாடுவார்கள். இங்கே பாபா இசைத்தட்டு கூட விரும்புவதில்லை. போகப்போக இது கூட நின்று போய்விடும்.

பாபா சொல்கிறார் - இந்தப் பாடல்களின் சாரத்தைக் கூட உங்களுக்குப் புரிய வைக்கிறேன். நீங்கள் அர்த்தத்தைத் தெரிந்துள்ளீர்கள். இது படிப்பாகும். நாம் இராஜயோகம் கற்கின்றோம் என்று

குழந்தைகள் தெரிந்திருக்கின்றனர். படிப்பை குறைவாகப் படித்தால் பிரஜையாகப் போய் விடுவார்கள். ஆகையால் யார் மிகவும் புத்திசாலியோ அவர்களைப் பின்பற்ற வேண்டும். ஏனெனில் படிப்பின் மீது அதிக கவனம் இருந்தால் அதன் மூலம் நன்மை ஏற்படும். யார் நன்றாகப் புரிய வைக்கிறார்களோ, அவர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நன்றாகப் புரிய வைப்பவர்களை சென்டர்களில் நினைவு செய்கிறார்கள் அல்லவா! பிரம்மாகுமாரி இருந்தாலும், இன்னார் வரட்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் பெரிய புத்திசாலி என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது அவர்களுக்கு மரியாதை செய்ய வேண்டியிருக்கும். பெரியவர்களுக்கு மரியாதை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இவர்கள் நம்மை விட ஞானத்தில் தீவிரமானவர்கள், கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு உயர்ந்த பதவி கிடைக்கும், இதில் அகங்காரம் வரக்கூடாது. பெரியவர்களுக்கு அதிக மரியாதை கொடுக்கப்படுகிறது. ஜனாதிபதி என்றால் கண்டிப்பாக அதிக மரியாதை இருக்கும். ஒவ்வொருவருக்கும் வரிசைக்கிரமமாக மரியாதை இருக்கிறது. ஒருவருக்கு கொருவர் மரியாதை கொடுப்பார்கள் அல்லவா! வக்கீலில் கூட வரிசைக்கிரமமாக இருக்கிறார்கள். பெரிய வழக்கில் அதிக புத்திசாலி வக்கீலை வைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஒரு சிலர் லட்ச ரூபாய்க்கான வழக்கை எடுக்கிறார்கள். கண்டிப்பாக வரிசைக்கிரமமாக இருப்பார்கள். நம்மைவிட புத்திசாலி என்றால் கண்டிப்பாக மரியாதை கொடுக்க வேண்டும். சென்டரை நிர்வகிக்க வேண்டும். அனைத்து சேவைகளும் செய்ய வேண்டும். பாபாவுக்கு முழு நாளும் சிந்தனை ஓடுகிறதல்லவா! கண்காட்சி எப்படி செய்வது, நாம் தமோபிரதானத்திலிருந்து சதோபிரதானம் எப்படி ஆவது என்ற முழுமையான கவனம் கொடுக்க வேண்டும். பாபா வந்திருப்பதே சதோபிரதானம் ஆக்குவதற்காகத் தான். பதீத பாவனன் தந்தை தான் ஆவார். இங்கே பதீத பாவனி கங்கை என்று சொல்கிறார்கள். அதில் பல பிறவிகளாக குளித்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். ஆனால் யாரும் தூய்மையாகவில்லை. இவையனைத்தும் பக்தி ஆகும். பதீத பாவனரே வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர் கண்டிப்பாக சங்கமயுகத்தில் வருவார். மேலும் கல்பத்தில் ஒரு தடவை தான் வருகிறார். ஒவ்வொருவருடைய வழக்கமும் தனிப்பட்டதாகும். நேபாளத்தில் அஷ்டமி தினத்தன்று பலியிடுகின்றனர். சிறுகுழந்தையின் கையில் ஆயுதத்தைக் கொடுத்து வெட்ட வைக்கின்றனர். அவர்கள் கூட பலி கொடுக்கின்றனர். பெரியவராக இருந்தால் ஒரே அடியில் பலியை வெட்டி விடுவார்கள். சிலர் குறைவான வேகத்தில் வெட்டும்போது, ஒரே அடியில் இறக்கவில்லை என்றால் அது பலியாக ஏற்கப்படாது. அதை தேவிக்கு படைக்க மாட்டார்கள். இவையனைத்தும் பக்தி மார்க்கம் ஆகும்.

ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவருக்கென கற்பனை இருக்கிறது. கற்பனையை நம்பி பின்பற்றுவார்கள் உருவாகிறார்கள். இங்கே இவை புதிய விசயங்களாகும். இவைகளைக் குழந்தைகள் தான் தெரிந்து கொள்ள முடியும். ஒரே தந்தை வந்து உலகத்தின் முதல்-இடை-கடை ஞானத்தைச் சொல்கிறார். நாம் சுயதரிசன சக்கரதாரி என்று உங்களுக்கு மகிழ்ச்சி இருக்கிறது. இதை வேறு யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. சர்வோத்தம பிராமண குல பூஷணர்கள், சுயதரிசன சக்கரதாரி என்று உங்களை சபையில் பாபா சொல்வார். அதன் அர்த்தத்தை நீங்கள் தான் புரிந்து கொள்வீர்கள். புதியதாக யாரும் இருந்தால் இவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று குழம்பிவிடுவார்கள். விஷ்ணு சுயதரிசன சக்கரதாரி ஆவார். இது புதிய விசயமல்லவா! ஆகையால் தான் உங்களுக்காக சொல்கிறார்கள் வெளியே வந்து சொன்னால் அனைவருக்கும் தெரியவரும்.

உங்களுடையது ஞான மார்க்கமாகும். நீங்கள் 5 விகாரத்தின் மீது வெற்றி அடைகிறீர்கள். உங்களுடைய சண்டை இந்த 5 விகாரங்கள் என்ற அசுரர்களோடு ஆகும். பிறகு நீங்கள் தேவதை ஆகிறீர்கள். வேறு எந்த சண்டையின் விசயமும் ஏற்படுவதில்லை. அசுரர்கள் இருக்குமிடத்தில் தேவதைகள் இருப்பதில்லை. நீங்கள் பிராமணர்கள், தேவதைகளாக ஆகக்கூடியவர்கள். நீங்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். ருத்ர ஞான யக்ஞத்தில் கண்டிப்பாக பிராமணர்கள் தேவை. பிராமணர்கள் இல்லாமல் யக்ஞம் கிடையாது. சிவன் ருத்ரன் ஆவார். பிறகு கிருஷ்ணருடைய பெயர் எங்கிருந்து வந்தது? நீங்கள் உலகத்திலிருந்து முற்றிலும் தனிப்பட்டவர்கள். நீங்கள் மிகக்குறைவான எண்ணிக்கையில் இருக்கிறீர்கள். பறவைகள் கடலை விழுங்கிவிட்டன என்று சாஸ்திரத்தில் எத்தனை கட்டுக்கதைகள் உள்ளன! பாபா சொல்கிறார் - இப்போது அவையனைத்தையும் மறந்து மனதினால் என் ஒருவனை நினைவு செய்யுங்கள். ஆத்மா தான் தந்தையை நினைவு செய்கிறது. தந்தை ஒருவர் தான் அல்லவா! ஹே, பரமாத்மா! அல்லது பிரபு! என்று சொல்லும்போது அந்த நேரம் லிங்கம் கூட நினைவுக்கு வருவதில்லை. வெறும் ஈஸ்வரன் அல்லது பிரபு என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆத்மாவுக்கு தந்தையிடமிருந்து அரை கல்பத்திற்கான சுகம் கிடைத்துள்ளது. ஆகையால் பக்தி மார்க்கத்தில் நினைவு செய்கிறார்கள். ஆத்மா

என்றால் என்ன, பரமாத்மா என்றால் என்ன என்ற ஞானம் இப்போது உங்களுக்குக் கிடைத்துள்ளது. நாம் அனைத்து ஆத்மாக்களும் மூலவதனத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் ஆவோம். அங்கிருந்து வரிசைக் கிரமமாக நடிக்க வருகிறோம். முதலில் வருவது தேவி-தேவதைகள். கிறிஸ்துவுக்கு முன்பு தேவி-தேவதைகளின் ராஜ்ஜியம் இருந்தது என்று சொல்கிறார்கள். 5000 வருடங்களின் விசயமாகும். இது 50000 வருடத்தைப் பழைய பொருள் என்று சொல்கின்றனர். ஆனால் 50000 வருடத்து பழைய பொருள் என்று எதுவும் இருக்க முடியாது. இந்த நாடகம் 5000 வருடத்தினுடையதாகும். இது (தேவி தேவதா தர்மம்) தான் முக்கியமான தர்மமாகும். இந்த தர்மத்தினருடைய மானிகைகள் தான் இருக்கும். முதலில் ரஜோகுண புத்தி இருந்தது. இப்போது இன்னும் அதிகமாக தமோகுண புத்தியுடையவர்கள் இருக்கின்றனர். கண்காட்சியில் எவ்வளவு புரியவைக்கப்படுகிறது! ஆனால் மிகக்குறைவாகவே புரிந்து கொள்கிறார்கள். பிராமணர்களுடைய நாற்று நடப்பட வேண்டும். ஞானம் தனிப்பட்டது, பக்தி தனிப்பட்டது என்று குழந்தைகளுக்குப் புரியவைக்கப்பட்டுள்ளது. ஞானத்தின் மூலம் சத்கதி ஏற்படுகிறது. ஆகையால் தான் பதீதபாவனரே வாருங்கள், துக்கத்திலிருந்து விடுவியுங்கள் என்று அழைக்கிறார்கள். பிறகு வழிகாட்டியாகி கூடவே அழைத்துச் செல்வார். பாபா வந்து ஆத்மாக்களை அழைத்துச் செல்கிறார். சரீரம் அனைத்தும் முடிந்துபோய் விடும். வினாசம் ஆகிவிடுமல்லவா! வினாசத்தில் ஒரு மகாபாரதச் சண்டை தான் பாடப்பட்டுள்ளது. இது அதே மகாபாரதச்சண்டை என்று சொல்லவும் செய்கிறீர்கள். கண்டிப்பாக நடக்கத் தான் வேண்டும். அனைவருக்கும் தந்தையின் அறிமுகம் கொடுத்துக் கொண்டே இருங்கள். தமோபிரதானத்திலிருந்து சதோபிரதானம் ஆகும் வழி ஒன்று தான். பாபா சொல்கிறார் - மனதால் என் ஒருவனை நினைவு செய்தால் பாவ கர்மங்கள் வினாசம் ஆகிவிடும் மற்றும் ஆத்மா என் கூடவே சென்றுவிடும். அனைவருக்கும் செய்தி கொடுத்துக் கொண்டே இருந்தால் பலருக்கும் நன்மை ஏற்படும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல்போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கங்கள். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாராம்சம்:

1. யார் படிப்பில் புத்திசாலியோ நன்றாகப் புரிய வைக்கிறார்களோ அவர்களுடன் நட்பு கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்க வேண்டும். ஒருபோதும் அகங்காரத்தில் வரக்கூடாது.
2. ஞானத்தின் புதுப்புது விசயங்களை நல்லமுறையில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், புரியவைக்க வேண்டும். நாம் சுயதரிசனசக்கரதாரி என்ற மகிழ்ச்சியில் எப்போதும் இருக்க வேண்டும்.

வரதானம்: சாகார பாபாவுக்கு (பிரம்மா பாபா) சமமாக தன்னுடைய ஒவ்வொரு கர்மத்தையும் நினைவுச்சின்னமாக ஆக்கக்கூடிய ஆதாரமூர்த்தி மற்றும் உதாரணமூர்த்தி ஆகுக.

எப்படி பிரம்மாபாபா தன்னுடைய ஒவ்வொரு கர்மத்தையும் நினைவுச்சின்னமாக ஆக்கினாரோ அதுபோலவே உங்கள் ஒவ்வொரு கர்மமும் நினைவுச்சின்னமாக ஆவது என்பது தன்னை ஆதாரமூர்த்தி மற்றும் உதாரணமூர்த்தி என்று புரிந்து நடக்கும்போது ஏற்படும். யார் தன்னை உலகமாற்றத்தின் ஆதாரமூர்த்தி என்று புரிந்து கொள்கிறீர்களோ அவர்களின் ஒவ்வொரு கர்மமும் உயர்ந்ததாக இருக்கும். மேலும் உள்ளுணர்வு மற்றும் பார்வையில் எப்போது அனைவரின் நன்மைக்கான பாவனை இருக்குமோ அப்போது ஒவ்வொரு கர்மமும் சிரேஷ்டமாகிவிடுகிறது. இப்படிப்பட்ட சிரேஷ்ட கர்மம் தான் நினைவுச்சின்னமாகிறது.

சுலோகன்: சத்தியத்தின் சக்தியை தாரணை செய்வதற்கு சகிப்புத்தன்மையுடையவர் ஆகுவர்கள்.